

Ko Jūs domājat par Krievijas opozicionāra Ņemcova nogalināšanu?

Nāves ēnā.

„Kas tur ko domāt, vajag tikai purināt – bumbieri vienmēr kritīs”, teica ārlietu ministrs, kad viņam jautāja, kāpēc viņš to bērziņu tā krata.

1. Hodorkovskis (ASV nozīmētais nākošais Krievijas prezidents) īsi pirms notikušā paziņoja, ka nav laika gaidīt „Putina mierīgu izstumšanu”, bet ir steidzīgi jārisina „Putina jautājums”.

2. Kasparovs, Navaļnijs un citi aktīvie „ielas opozīcijas” līderi izvairījās no uzturēšanās Maskavā vai tās publiskajā telpā un piedalīšanās mītiņā.

3. Nākošajā dienā pēc slepkavības notiekošajā mītiņā, bija **liels daudzums** apdrukātu krekliņu, kuros Ņemcova slepkavībā tika vainots Putins. Tādu krekliņu daudzumu, attēlu un uzrakstu maketēšanas darbu **nevar paveikt vienas nakts laikā**. Tas atkārtu Francijas Šarlī scenāriju, kad nākošajā dienā visur parādījās iepriekšsagatavoti plakāti un lozungi, kā arī mulāžas (uzskatāmi ideju atveidojumi), kuru izgatavošanai vajag daudz laika. 13. janvārī Doma laukuma barikādēs tika pacelts mans transparents, kuru es, vēršoties pret vardarbību, biju citiem notikumiem gatavojis vairāk kā nedēļu! Tādu materiālu sagatavošanai un izgatavošanai ir vajadzīgs pietiekami ilgs laiks. Tāpat krekliņus pasūtīja un izgatavoja tie paši, kuri sagatavoja Ņemcova slepkavību.

4. Visi „opozicionārie” un 5-tās kolonnas Krievijā TV kanāli pastiprināti intensīvi aicināja iedzīvotājus uz šo mītiņu.

5. Metro telpās un ielās (saskaņā ar „krāsaino revolūciju” vadības instrukcijām) parādījās C.A.N.V.A.S. „dūres” plakāti.

6. Mītiņā (saskaņā ar to pašu taktikas instrukciju) bija daudz „sarkano kapuču” – „maidana” - pūļa vadības „brigadieru”.

7. Maskavas valdība (5-tā kolonna) pretlikumīgi saskaņoja mītiņu pilsētas centrā. Viss liecina par to, ka bija sagatavota valsts apvērsuma „ielas komponente” – tas, ko varētu rādīt TV kanālos, kā „tautas revolūciju”.

ASV ir sākusī valsts apvērsumu Krievijā, to vairs nevar apstādināt vai atcelt – tas turpināsies līdz vienas (ASV) vai otras (Krievija) puses pilnīgai uzvarai. ASV turpinās sava apvērsuma plāna realizāciju – būs jaunas slepkavības, „sagrābie upuri”, „cenu celšanās” un masu neapmierinātības uzkurināšana, ar kuru destabilizēs situāciju Krievijā.

Aizvien **būs par ko parunāt** un pašausmināties ārlietu un citu ministriju homoseksuāliem rietumu valdībās un „brīvību mīlošā sabiedrībā”, „neatkarīgo” TV un atklāti nopirkto avīžu redakcijās, aso diskusiju raidījumos un homoseksuāļu paziņojumos, vērtējumos, retvītos un komentāros. Gejropai un ASV vanāgiem būs daudz tā, par ko runāt un daudz tā, par ko difamēt Putinu.

8. Ņemcovam ir ienaidnieki, kā jau katram 90-to gadu biznesmenim un atklāti tiešam politiķim mūsdienās.

Ņemcovs ir saņēmis draudus, tai skaitā no radikālā „islama” aktīvistiem, kuri tur uz viņu ļaunu prātu sakarā ar to, kā viņš ir izteicies par Šarlī Ebdo notikumiem, kuros **viņš ir nostājies nīrgāšanās par svētumiem „brīvības” pusē**.

Tagad jau ir aizturēta visa nozieguma izpildītāju grupa un, ja slepkavība patiešām ir izdarīta šī iemesla dēļ, kā to pasniedz izpildītāji, **tad Ņemcova slepkavība ir uz šo**

„karikatūristu”, „žurnālistu” un visu tādas „brīvības” aizstāvju sirdsapziņas, kurus Eiropas vājināšanai Gejropā uzkurina ASV.

ASV ir vajadzīga vāja, nemieru un nesaskaņu plosīta Eiropa.

Lūk, uz kāda fona mēs redzam šo, visādā ziņā, bēdīgo notikumu.

Un tomēr – **ja ir jādomā**, to visu nezinot, nezinot to, ko dara ASV Krievijā, **tad jebkura Cilvēka nāve ir pārdzīvojums viņa tuviniekiem, draugiem un darba vai interešu biedriem. Jebkura Cilvēka nāve, ja tā nav dabisku apstākļu** – vecuma, nelaiemes gadījuma, slimības vai varonīgas ziedošanās **nesta, un nav tiesas likumīgi piespriedē nāvessoda izpildīšana – ir slepkavība.** Es kategoriski iebilstu pret to, ka tādās situācijās vēl pirms izmeklēšanas un tiesas sprieduma publiski izplata norādes uz kādu „vainīgo”, ka uz tā pamata izvērs defamāciju kampaņas un uzsāk vajāšanas – linča tiesu, kā tas ir „sankciju” (kara) gadījumā ar Šarlī Ebdo un boinga lietu. Lai nodemonstrētu tādu lietu neviennozīmību, lieku priekšā citas iespējamības un apstākļus, kurus „ātrie nosodītāji” nekad neņem vērā, to kam nav sakara ar psiholoģisko karu un tā propagandu Gejropā.

Ņemcova nāve izskatās kā slepkavība, ja vien tā nav nelaiemes gadījuma nestā. Nelaiemes gadījums tas var būt tādā gadījumā, ja uzbrukuma mērķis bija cits, **bet Ņemcovam uzbruka situācijas, apgērba un auguma līdzības dēļ.** Tas ir – viņu vakara tumsā **varēja** sajaukt ar kādu citu vīrieti, kurš tobrīd varēja tikt „sastapts” tādā „pastaigā” ar jaunu sievieti. Tā varēja būt kriminālu rēķinu kārtošanas kļūda.

Šī „pastaiga” pār tiltu tovakar (laika apstākļi tovakar bija tādai pilnīgi nepiemēroti) ir būtiskākais jautājums. Ir skaidrs, ka Ņemcovs ar jauno sievieti gāja uz savu dzīvokli. Tomēr agrāk viņš tā nedarīja. Viņš šo maršrutu veica ar metro. **Man tam ir tikai viens izskaidrojums.**

Tā dara tad, kad jābūt pilnīgi drošiem, ka viņu sarunu nevar noklausīties neviens „trešais”. Tādos gadījumos izvēlas lielus atklātus laukumus ārpus telpām tur, kur ir daudz blakus trokšņu – automašīnu plūsmas, vējš, lietus vai daudz skaļu cilvēku (koncerti, stadioni u.t.t.). **Tovakar tāda „pastaiga” pār šo tiltu tādai sarunai bija ideāla vieta.** Par to, kas tur tobrīd un kāpēc tika tā runāts, mēs varam tikai spriedelēt.

Pirmkārt. Ņemcovam ar šo jauno ukraiņu topmodeli Annu Duricku tuvas attiecības bija jau trīs gadus. Viņi varēja pārrunāt noslēpumā turamus savu attiecību jautājumus.

Otrkārt. Šī Anna bija labi ieredzēta tagadējās pēcapvērsuma Ukrainas vadošo vīriešu aprindās. Ir pikanti fotosesiju un selfiju attēli no kūrortiem un jahtu izbraukumiem. **Šādas sievietes bieži izmanto kā sakarnieces starp dažādu politisko, kriminālo un ārpolitikas aprindu vīriešiem,** kā to darīja slavenā Džīna Norma - Merilina Monro, kas bija starpniece starp ASV valdību un mafiju, par ko viņu pēc tam, kad viņa tiem vairs nebija vajadzīga, nogalināja. Anna bija atbraukusi no Ukrainas un satika savu „draugu” neilgi pirms šīs „pastaigas” slapdraņķī un vējā pa naksnīgo tiltu. Viņi abi paēda vakariņas restorānā un gāja uz Ņemcova dzīvokli, kurš viņam jau gadiem ilgi pieder netālu no Moskvoreckas tilta. **Viņa varēja būt atvedusi kādu steidzamu ziņu.**

Treškārt. Ņemcovam bija daudz biznesinteresu Ukrainā un citur Krievijā. Anna Duricka varēja būt sakarniece ar šīm struktūrām.

Ceturtkārt. Anna varēja izpildīt „pievilinātājas” funkciju. Ja tā bija ielānota slepkavība, tad tādas ir grūti ielānot. Tad bija jāzin, ka Ņemcovs tiešām ies pār šo tiltu, bet nebrauks ar metro kā to vienmēr šajā maršrutā ir darījis. Es neticu versijai, ka „islamisti” Ņemcovu „medijuši” to izsekojot. Ņemcovs nesteidzīgi apstaigāja lielu loku ap Maskavas centru un viņu tad varēja nošaut jebkurā citā vietā, bēgšanai izdevīgākos apstākļos. „Islāmisti” nevajag nošaut uz Kremļa fona. Bet te tieši tas acīmredzami ir plānā iekļautais apstākļis! „Islāmisti” brīvās „medībās” būtu šāvuši garās pastaigas laikā pirms vakariņošanas restorānā. Viņi labi zināja, ka pirms pastaigas Ņemcovs uzstājās Eho Moskva raidījumā (žīdu kanāls) un būtu šāvuši viņam iznākot no radiostacijas mītnesvietas. **Parasti pasūtījuma**

slepkavības izdara pie dzīves vai darba vietas, kur ir precīzi zināms, ka Cilvēks tur noteikti būs. Parasti tādas slepkavības izdara tikai tad, kad ir simtprocentīga pārliecība par izdošanos. Tādas slepkavības tiek labi sagatavotas. Tajās nekad nav nejaušību. Tātad, **ja tas bija uzbrukums Ņemcovam**, uzbrucējiem bija jābūt 100% drošiem, ka viņš tiešām tobrīd darīs to, ko agrāk nekad nav darījis, būs tur „pastaigā” ar sievieti pilnīgi nepiemērotos laika apstākļos. Tātad Anna varēja pateikt Ņemcovam, ka viņiem jādodas tādā „pastaigā”, jo viņai ir tādā „pastaigā” runājamas lietas. Anna, kā sakarniece, varēja nezināt par to, ka viņu izmanto pievilināšanai. Parasti tādos gadījumos nogalina lieciniekus. Slepkavam (ja vien tā ir īsta pasūtījuma slepkavība, bet ne atbēgšana vai greizsirdība saistībā ar šo sievieti – Annu Duricku) jābūt drošam, ka neviens neko pret viņu nevarēs liecināt.

Annū pie tik daudziem (neprecīziem) šāvieniem neskar neviena lode! Tātad vai nu šāvējs viņu speciāli saudzē (kas tādos gadījumos ir pilnīgi nereāli), vai arī ir 100% pārliecināts, ka viņa nekādos apstākļos nevarēs šāvējam ar savām liecībām kaitēt!

- Kurš, kam nevar kaitēt?

Noziegumā iesaistīts tā izpildes dalībnieks, kurš, sargājot sevi, neatklās citus dalībniekus, vai, kurš tiek dzelžaini kontrolēts, vai, kurš nevar pateikt neko kaitīgu, jo nepazīst izpildītājus, izpildītāji paši tiks novākti u.t.t., vai tādā veidā nekaitīgs, bet turpmāk vajadzīgs Cilvēks.

Visos citos gadījumos visi liecinieki tiek nošauti.

Izņemot gadījumus, kad „liecinieks” ir notikuma dalībnieks un pilda viltus liecinieka funkciju – sniedz iepriekšsagatavotu dezinformāciju izmeklēšanai.

Tā ir mana domu gaita, uzlūkojot „pastaigu” un dzīvo liecinieci. Tāpat es varu izvīrīt versiju, kurā Anna Duricka nekādu lomu nespēlēja un kurā arī nav Ņemcova slepkavības. Ņemcovs ir spoža, Jeļcina laika teatrālās politikas figūra – plakātiska „perestroikas” seja, kuru pazīst visi kā Krievijā, tā rietumos. Taču viņš bija „bijušais politiķis”. Viņš nav iekļāvies nevienā nākotnes scenārijā. Būdam otra spožākā figūra aiz Jeļcina – iespējamais Jeļcina pēctecis Čubaisa konkurents, **viņš šo stāvokli nebija varējis pārvērst reālā politikas vai biznesa kapitālā.** Politiskā vara dod naudas – biznesa varu. Ņemcovs neiesēdās nevienā nozīmīgā politiskās varas krēslā, nevienā valsts uzņēmuma vadībā, nomainīja dažas sievas, bet tā arī palika mūžīgi jauneklīgais cīnītājs bez armijas. Krievijā par viņu sacīja: „Donžuāns ar Donkihota dvēseli”. Kādreiz redzamais jauneklīgais Jeļcina līdzgaitnieks tagad bija 55 gadus vecs, šķīries, jaunas, viegla rakstura sievietes pavadīts, Krievijas gubernas domes deputāts, pat ne Krievijas dome, bet gubernas deputāts. No varas virsotnes noslīdējis līdz 3. kārtas politiķim, kurš cīnās ar vietējiem gubernas kukuļņēmējiem. Šis, savā ziņā izcilais un neparastais Cilvēks – sieviešu mīlulis un „perestroikas romantiķis”, bija tik pat nepraktisks, cik pievilcīgs, tiešs un revolucionārs un tieši tāpēc nekā neiederīgs vēlākajā Krievijas pragmatismā.

90-to gadu varonim nebija ierēķināta vieta ne Putina komandā, ne arī Vašingtonas Krievijas iznīcināšanas komandas plānos.

Viņam nebija vietas nevienā nākotnes scenārijā. Ja viņš turpinātu dzīvot, tad viņam būtu jāiet par izpalīgu pie bijušajiem domubiedriem, kuri sēž kādos ministriju un valžu krēslos, jāatdod parādi par neatdotajiem kredītiem un tā jāzaudē pēdējās varas paliekas. Viņš varētu dzīvot kādā otrās šķiras kūrortā un aizvien lētākām pavadonēm stāstīt: „es esmu tas pats Ņemcovs, kurš toreiz Krievijā bija...”

Putina komanda gatavo krimināllietu rindu par 1991. gada notikumiem Krievijā dokumentu viltojumjiem un valsts nodevību, kā rezultātā ASV sagrāva PSRS, kā valsti un ieviesa tur savu okupācijas režīmu. Šajā krimināllietu rindā sava vieta ir arī Ņemcovam.

- Vai viņu apmierinātu kāds no šiem nākotnes modeļiem?

Protams, ka nē!

„Krievijas opozīcija” ir tāds pats mīts, kā tas, ka valsts apvērsumu Ukrainā veica maidans un tā „varoņi”. „Varoņi” un maidans bija televīzijai un pašiem Ukrainiem „par prieku”, lai viņiem būtu, kur tagad savā vidū meklēt vainīgos. Valsts apvērsumu ASV vadībā veica valsts pārvaldes aparāta, ministriju un spēku struktūru vadība – ASV piektā kolonna Ukrainā, kurai piederēja arī Janukovičs. Tikai viņš pārāk vēlu saprata, ka arī viņš pats ir iekļauts ASV plānos, kā tiesājama, sodāma vai vienkārši „novācamais” politiskais tēls, tāpēc (pārāk vēlu!) sāka „tūrīt” savu ministriju kabinetus.

Tāpat Krievijā ir Putina gāšanas plāns, kura realizācija valsts aparātā jau ir iesākta. To izdarīt gatavojas valsts amatpersonas, bet televīzijas bildītei ir sagatavota „ielas opozīcija”, kurai būtu jādemonstrē „tautas cīņa par brīvību un demokrātiju”. Tāpēc Ņemcovam nav pat „savas opozīcijas”. **„Krievijas opozīcija” ir mīts, kuru iebaro lētticīgajiem rietumniekiem un TV – ticīgajiem latviešiem!** Tiem, kuri patiesi interesējas (bet ne vienkārši tic TV kanāliem) par notikumiem pasaulē, ir zināms, ka Vašingtonā jau ir sākta „jaunās Krievijas” valdības formēšana, kurā nav paredzēta vieta Ņemcovam.

- Vai tādā „nākotnes perspektīvā” tāda spilgta personība varēja izdarīt pašnāvību, lai aizietu „ar mūziku”?

- Vai tādā gadījumā pats Ņemcovs varēja būt sava nāves pasūtītājs?

- Vai viņš varēja izpildītājam norādīt nekādā gadījumā neievainot Annu?

Protams, ka varēja!

Savā pēdējā intervijā Amerikas žīdu TV kanāla runas vīram Topalleram interviju nobeidzot ‘

Ņemcovs pateica: ”... es palikšu politiķis līdz kapa malai.”

Tāpat pastāv iespēja, ka tā nav slepkavība, bet pašnāvība ar svešām rokām. Tā ir maz ticama, bet tomēr tāda iespēja pastāv. Te gan tūlīt atkal rodas tas pats jautājums par šāvēja paša domām par savu drošību un atkal ceļas aizdomas par to, kāpēc Annu atstāja dzīvu.

Var veidot veselu rindu aizvien trakāku versiju, bet tās visas būs mūsu pašu fantāzijas par šo tēmu, no kurām daudzas pēkšņi var izrādīties patiesas. Izmeklēšanas praksē ir zināmi pilnīgi neiedomājami scenāriji, kuri izrādās notikuši, bet šķietami reālie scenāriji, izrādījušies nereāli šajos notikumos.

* * *

Ja uzlūkojam **notikušo un notiekošo**, tad redzam, ka tie ir divi atsevišķi notikumi. **Pirmais notikums ir Ņemcova nāve** uz tilta ar Kremli fonā mītiņa priekšvakarā, kas ir pilnīgi neizdevīga Putina komandai, bet labi kalpo ar Ņemcova politisko darbību nesaisītu slepkavības motīvu un tāpat pēdu slēpšanai. **Otrais ir tas, kā to izmanto visas puses.** Tas, ko par to tūliņ paziņo Ukrainas, ASV vai Latvijas oficiālās personas, TV un radio, tas, kā tas tiek uztverts Kremļa varas kabinetos (ASV piektajā kolonnā), „ielas opozīcijā” un, kā to saprot Putina komanda. **Kādus secinājumus izdara „opozīcija”,** saprotot, ka tagad apvērsuma scenārijs (iespējams) ir nonācis līdz „maidana” snaipeiem un savējo apšaušanai, tāpēc neviens no viņiem vairs nav drošībā. Jo **nevienam jau nav noslēpums, ka šogad paredzēto apvērsumu Krievijā tā aktīvajā fāzē bija paredzēts sākt martā!** Opozīcijai nav garantiju, ka tā bija pēdējā „nāve uz tilta”. Varbūt, ka tā bija tikai pirmā. Kijevā taču arī nošāva daudzus „maidanistus” un policistus. Pie tam, ja „šāvēju komandas”, iespējams ir vairākas – no dažādām iespējamajām pusēm, tad „opozicionāriem” tagad tādā „šaujamlaukumā”, kurā viņi tagad beidzot sevi ir sapratuši trusīšu lomā, ir ļoti neomulīga sajūta. Tagad viņi saprot, ka ASV viņus ir „iecēlusi saulītē” tikai tāpēc, lai būtu viegli un uzskatāmi apšaujami un katra tāda „opozicionāra” nāve būs derīgs fakts „par ko parunāt” rietumu TV un radio, ar ko pašausmināt lētticīgos latviešus viņu „patriotismā”.

Šis nu vienreiz ir tas nāves gadījums, kad neskaidrību rada tieši pārāk lielais iespējamo variantu skaits. Pārāk daudz ieinteresēto un iespējamo vaininieku. Sākot ar

bijušajām sievietēm (viņa aprindās tā bieži gadās), konkurentiem, „uzmestajiem” kreditoriem un kompanjoniem, atmasketajiem kukuļņēmējiem, greizsirdīgajiem Ukrainas politiķiem – vīriešiem vai ukrainietēm – lesbietēm un beidzot ar visiem tiem, kuriem izdevīga nemiera celšana Krievijā, tās apsūkšana un Putina ķengāšana, un neiedomājams skaits daudzu citu versiju, par kurām mēs neko nezinām, **jo mēs maz ko zinām par Ņemcova patieso dzīvi.**

Vienīgais, ko mēs skaidri zinām ir tas, ka **līdz izmeklēšanas beigām nedrīkstam ticēt nevienam apgalvojumam par izmeklēšanas gaitu un „apstākļiem”, kuri tādā vai citā veidā „nonāk atklātībā”.** Ir skaidrs, ka ir izmeklēšanas noslēpums un tā saglabāšanai izmeklētāji neko par to nestāstīs vai stāstīs to, ko gribēs, izmeklēšanai vajadzīgo apstākļu uzturēšanai – to, ko gribēs, lai zina un ar to rēķinās noziedznieki. Tāpēc ir visas runas par izslēgtajām kamerām, auto neatrodamību u.t.t. Katrs liecinieks (arī Anna Duricka) ir parakstījuši dokumentu par izmeklēšanas noslēpuma neizpaušanu, tāpēc **visas politiķu TV, radio un preses spekulācijas ap šo tēmu ir muļķības.**

Ja Ņemcova slepkavība ir politiski pasūtīta, tad izpildītājus nekad neatradīs. Visticamāk viņi jau ir „novākti” un droši vien ir „novākti” arī viņu „novācēju” „novācēji”. Viņus atradīs tikai tad, ja uzbrucēji būs pietiekami nenopietni un vieglprātīgi, ja viņus akli izmantos pasūtītāji, neatklājot īstos nozieguma motīvus. Ja tā ir politiska provokācija, tad pasūtītāji tiks uztaustīti, bet tā kā provokācija jau ir notikusi, tad viņi no tā neko neiztaisīs, tieši tāpat kā ar Boinga notriekšanu - **troksnis jau ir uztaisīts, Krievija noķengāta, bet tālākais tāpēc vairs nav svarīgs.**

Tulīt pēc slepkavības Porošenko paziņoja, ka Ņemcovs esot nogalināts tāpēc, ka nākošās dienas mītiņā viņš esot gribējis paziņot kādus atmaskojošus faktus un dokumentus par Krievijas karaspēka klātbūtni Ukrainā – Doņeckā. **Tas ir maz ticams.**

Pirmkārt šī „klātbūtne” jau ir tik daudz malta un pārmalta, bet nekādi pierādījumi tā arī nekad nav tikuši uzrādīti un mūsdienu izlūkošanas un komunikāciju aparātūras iespēju laikā, ja tādi būtu bijuši, nebūtu varējuši palikt noslēpumā un tagad „pēkšņi sensacionāli” atklāti.

Otrkārt, tādi materiāli nekad netiek glabāti vienā eksemplārā un tikai vienam vien Cilvēkam zināmi. Tāpēc viena Cilvēka nāve nevar būt par šķērslī to nodošanai atklātībā.

Tāpēc **Porošenko paziņojumi ir tāda pat tukša muldēšana** kā Latvijas homoseksuālo censoņu paziņojumi par to, „kas tagad notiek Krievijā”. **Tā visa ir viena Cilvēka nāves fakta izmantošana savu savtīgo un nefīro mērķu sasniegšanai.**

Antiņš